

Bestemmelser.“ Det er jo noget absolut og bestemt, at de paagældende Ministre faar Beføjelse til uden videre at administrere Trakterne paa Øst- og Nordgrønland. Det er imidlertid en Selvfølge, at deres Administration kun kan ske i nøje Overensstemmelse med, hvad der allerede er Lov, og hvad der maatte blive Lov; de paagældende Ministre, i dette Tilfælde Indenrigsministeren og Kirkeministeren, kan selvfølgelig ikke ved en Lov faa særlig Beføjelse til at handle egenmægtigt. Men for Angmagssaliks Vedkommende og for Scoresbysund-Distriktets Vedkommende, naar Scoresbysund i den nærmeste Fremtid bliver koloniseret, vil der jo ikke være de Organer i Styrelsen, som der er paa Vestkysten; vi har dér ingen Kommuneraad, ingen Sysselraad, ingen Landsraad, Befolkningen i Angmagssalik er spredt over et stort Landomraade og lever under meget mere primitive Forhold, de har i det hele taget kun været under dansk Paavirkning siden 1894; de eneste Danske, som befinder sig oppe blandt dem, er Kolonibestyreren og hans Hustru.

Dette, at de paagældende Ministre skal administrere det paagældende Landomraade, kan jo ikke betyde andet end, at Ministrene ikke er suveræne i deres Administration af de nævnte Dele af Grønland; de maa for det første være ansvarlige for deres Handlinger overfor den samlede Regering og overfor Rigsdagen og for det andet rette sig efter, hvad der allerede er dansk Lov paa dette Omraade, derunder ogsaa traktatmæssige Bestemmelser i Forholdet til andre Nationer, traktatmæssige Bestemmelser, som er eller maatte blive gyldige.

Med disse Bemærkninger har jeg nu i store Træk gjort Rede for mit Syn paa de grønlandske Forhold og paa Lovforslaget, som det her foreligger. Jeg haaber nu paa Vellykke fra Rigsdagens Side under Behandlingen af Lovforslaget. Som jeg allerede har sagt, haaber og venter jeg, at det danske Folk fortsat vil være lydher overfor Kravet om at hjælpe Grønlænderne frem, overfor Kravet om i videre Udstrækning end allerede sket at gøre os Grønland nyttigt. Vort Styre var hidtil et Formynderstyre, vi har Tid efter anden sendt mange udmærkede Mænd op til Grønland, de har gjort deres bedste i deres Embedsgerning for at faa Grønlænderne frem; men det har naturligvis ikke kunnet være anderledes, end at der findes Eksempler paa, at en og anden har taget fejl af Forholdene og ikke ret har kunnet komme i Kontakt og god Forstaaelse med Befolkningen.

Helhedsindtrykket er imidlertid dette,

at Grønlænderne og de Danske er kommet godt ud af det med hinanden, og ved at studere Forholdene saa godt, som jeg har formaaet, har jeg faaet det Indtryk, at Danmark har haft gode Betingelser for at øve god Indflydelse, en god kolonisorisk Gerning paa Grønland; den danske Stat har i hvert Fald ikke direkte haft nogen Indtægt. Paa den anden Side lader det sig ikke skjule, at en saa stor Virksomhed som Den grønlandske Handel indirekte byder Landet og det danske Folk Fordele. Mange Danske er knyttet til Den grønlandske Handels Virksomhed, til Administrationen af Grønland baade her og oppe i Grønland. Det har ikke været, i alt Fald ikke i de senere Aar, og skal heller ikke i Fremtiden være vort første Maal at tjene Penge paa Grønland. Maalet maa være at lære den grønlandske Befolkning at klare sig selv i Kampen for Tilværelsen, at gøre den delagtig i europæisk Kultur, og jeg tror, vi har gode Betingelser for i Fremtiden at naa de Maal, vi sætter os.

Vi har den store Fordel fremfor andre Nationer, der koloniserer en fremmed Race, at vi ingen Racefordomme har. Vi har blandet Blod med Grønlænderne i vid Udstrækning, og alle, der kender Forholdene paa Grønland, erkender, at Raceblandingen har været til Fordel for Grønlænderne, at den Befolkning, der nu lever paa Grønlands Vestkyst, som er en til Dels blandet Befolkning, ikke er ringere end de Eskimostammer, der lever andre Steder ublandede. Den Befolkning, der nu lever paa Grønland, har udmærkede Betingelser for at kunne komme videre frem. Den er lærelysten, den er lærenem. Den beder os, der har Ansvaret for den i aandelig og erhvervsmæssig Henseende, at hjælpe den frem paa bedst mulige Maade.

Jeg nærer ikke Tvivl om, at det danske Folk ogsaa her vil gøre sit bedste, og jeg tror, at dette Lovforslag vil være et af Midlerne til at naa det Maal, som vi maa sætte os. Loven alene gør det ikke, men den giver os Rammerne, indenfor hvilke vi kan arbejde. Den maa Tid efter anden suppleres med Bekendtgørelser og Anordninger, men den skal være den Grundlov, efter hvilken Grønland skal styres. Naar denne Grundlov suppleres med en Lov om Ordningen af Fiskeriforholdene deroppe, tror jeg, at vi har det ydre Apparat, der er nødvendigt for, at vi paa Grønland i den nærmeste Fremtid kan øve den Gerning, som vi nødvendigvis maa øve. Det bliver en Gerning i Fortsættelse af det, der hidtil er gjort, men med noget videre Udsyn, end vi hidtil har haft.